

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Cumhuriyet DİNOZO R

15

ÇARŞAMBA

Aşağıda ne oluyor?

Necmettin Erbakan ve Tansu Çiller, Bakanlar Kurulu kararı gereğince, irtica ile mücadele ediyor!

HAFTANIN FOTOĞRAFI

Şoförsün dediler, öldürdüler!

Taksicilere yönelik saldırılar yoğunlaştı. İki gün içinde iki taksici öldürülünce taksiciler yol kesme ve kontak kapama eylemleri yaparak güvenlikleri için gerekli önlemlerin alınmasını istediler.

Gazetecileri Koruma Komitesi'nin "1996'da Basına Saldırıları" başlıklı raporunda Türkiye, hapiste bulunan toplam 78 gazeteci ile "En Çok Gazeteci Hapseden Ülke" unvanını korudu.

Çevir lafı, REFAHYOL yanmasın!

MGK kararları sonrasında koalisyonun tehlikeye düşmesinden panikleyen Çiller ve Erbakan, Bakanlar Kurulu'nu toplayıp kararnemeyi kabul ettirdi. Çiller, 8 yıllık eğitime 5+3 kılıfını uydururken Erbakan da gericiğe karşı olduğunu açıkladı.

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Aşık Tansui'den değişler

Şu çaydaşeker olsaydım
Stepne teker olsaydım
Acep oynarmıydın beni
Sitirip-poker olsaydım!

Mutfakta robot olsaydım
Ayaklarda bot olsaydım
Alır giyer miydin beni
Çoksitiyeç kot olsaydım!

Şu kurada bay olsaydım
Kırık bir kay-kay olsaydım
Hep tek geçer miydin beni
Son ayakta tay olsaydım!

Şu menüde fiks olsaydım
Fırlama birciksolsaydım
Selam verir miydin bana
Yüzbaşı Tom Miks olsaydım!

Bakımsız nehir olsaydım
Beyaz bir zehir olsaydım
Yine oynarmıydın beni
Bir isim-şehir olsaydım!

Şu hamalda bel olsaydım
Topla topla gel olsaydım
Takke alır mıydın bana
Şu Hoca'da kel olsaydım!

Ohio'da yurt olsaydım
Ekşimiş yoğurt olsaydım
Korkup kaçarmıydın benden
Dolunayda kurt olsaydım!

Mark bazında 1000 olsaydım
Bir hinoğlu hin olsaydım
Ne dilerseñ diler miydin
Şu lambada cin olsaydım!

Şu Sedat'ta göz olsaydım
Ocakbaşı köz olsaydım
Yine dinler miydin beni
Saçmasapan söz olsaydım!

Şu açıda dik olsaydım
Ya Dedektif Nik olsaydım
Sitireseğirer miydin
Yanağında tik olsaydım!

Tuhaf birmisyonolsaydım
Acar komisyon olsaydım
Yine dener miydin beni
Güç bir pozisyon olsaydım!

Ulaşmasızor olsaydım
Bazı bazı mor olsaydım
Niğde'den gelir miydin
Yol üstünde Bor olsaydım!

Tansui deraf olsaydım
Tertemiz vesaf olsaydım
Dalga geçer miydin benle
Baştan sona gaf olsaydım!

Cumhuriyet
Dinozor

Sayı: 15 - 19 MART 1997

● Basan ve Yayan: Yeni Gün Haber Ajansı A.Ş. ● Genel Yayın Yönetmeni: Orhan Eriñ ● Genel Yayın Koordinatörü: Hikmet Çetin kaya ● Yazışları Müdürleri: İbrahim Yıldız, Dinç Tayanç (Sorumlu) ● Yayın Yönetmeni: Zafer Temoçin

Faks: (0212) 512 48 30

1 Mayıs davası sanıklarına öldürüşeye dayak atıldı.

Cumhuriyet DINOZOR

Ciciliği meslek edinenlerin dergisidir...

Avrupa'nın yoksulu Türk hekimleri

Devlet, Nevruz'da yakılması için Güneydoğu'da halka lastik dağıtacak!..

Yıllar yılı bu bayramı kutlayanları terörist ilan eden resmi ideoloji; kurtuluşu, Nevruz'u, 'Türk bayramı' ilan etmekte buldu. Hatta artık lastik bile dağıtıyor.

Salt bu coğrafyanın insanı olmak yüzünden potansiyel suçlu ilan edilen, köyleri yakılan, zorla göç ettirilen, gıda ambargosu uygulanan bölge halkına...

Ve kendi yurdunda sürgün gibi yaşayan; işsizlikle, açlıkla, yoksullukla cebelleşmekten yılıp, çareyi büyük kentlerin varoşlarına göç etmekte bulanlara...

Bakan-Baktıran Savaşı!

Devlet Bakanı Işıl Saygın ile Hülya Avcı arasındaki gerilim tırmanıyor. Saygın, "Soytarı" sözünden sonra dozu arttırdı ve Avcı için "madrabaz yelloz" dedi. Hülya Avcı'nın daha etkili bir mücadele için ANAP'a gireceği öğrenildi. Bu arada Saygın'ın Kaya Çilingiroğlu ile gizlice buluşup yemeğe çıktığı iddia edildi. Hülya Avcı'nın da sırf inat olsun diye Küçük İbo'ya söz kesceği bildirildi. Dergi baskıya girerken siyasi, medyatik ve geyik çevrelerde Işıl Saygın'ın Kanal D ile bir talk-show programı için anlaştığı konuşuluyordu!

Cumhurbaşkanlığı Kupası maçında Adalet Bakanı Şevket Kazan tribünlerde "Türkiye laiktir, laik kalacak" sloganıyla karşılanırken Başbakan Necmettin Erbakan, Başbakanlık Kupası'nda yuhalandı.

RP'li Kültür Bakanı İsmail Kahraman, tarihi 2. Meclis binasına mescit yaptırdı.

Ağar'ın Emniyet Müdürlüğü döneminde PTT devre dışı bırakılarak her telefonun dinlenebilmesi için DGM'den karar çıktı. Buna göre polis, özel karar olmaksızın istediği herkesi dinleyebilecek.

Dinozor

3

FERHAN ŞENSOY

Boris Vian'ın Karısı

Gazetenin birinde, "KADIN DAHA İYİ ARABA KULLANIYOR" başlıklı bir haber. Duygu Asena'nın yeni bir kitabı mı çıktı acaba gibisinden bir duygunun esiri olarak okumaya yazıldım. Öyle bir durum değil, duygu zıyanlığında bulunuyorum, kendini ciddi bulan ve istatistikselliği enikonu tartışılacak haber, şöyle diyor:

"Türkiye Trafik Kazalarını Önleme Derneği Konya Şubesi Başkanı Prof. Ömer Halis Tombaklar, geçen yıl Türkiye'de meydana gelen trafik kazalarında 4114 erkek, 1233 kadının yaşamını yitirdiğini söyledi. Yaralanan 58009 kişinin de 44014'ü erkek. Prof. Tombaklar, 'Kadınlar erkeklerle göre daha iyi araba kullanıyorlar. Ayrıca trafik kurallarına riayet

ediyorlar. Kadınların reflekslerinin erkeklerle göre daha iyi olduğu söylenebilir' dedi."

Haberde trafik kazalarında ölenlerin hepsinin sürücü olduğu belirtilmiyor. Zaten öyle olması için, ölen ve yaralanan 63356 kişinin direksiyonda tek başına yolculuk ediyor olması gerekiyor. Yoksa yukarıdaki sözlerin istatistiksel bir değeri olamaz. Örneğin bir kadın otobüs şoförü, içinde 80 erkek yolcusuyla uçuruma yuvarlandığında, bu kazada arabanın kullanımıyla hiç ilgili olmayıp burnunu kanştıran erkekler 81'de 80 hatalı oluyorlar, o salak kadın şoför yüzünden.

Sayın profesörün elindeki sayısal veriler, anlaşıldığı

kadıyla araç kullananların değil de, kazada yaralanan ya da ölenlerin sayısı. Buradan giderek kadınların daha iyi sürücü olduklarını söylemek zırva.

Daha zırvası, bu sayılar kazalara sebebiyet veren sürücülerin sayısı bile olsa yurdumuzda erkeklerin kadınlardan daha çok ehliyet sahibi oluşu, bu sayılardan istatistiksel bir sonuca varmaya engel olur.

Tam bir sonuç almak için yapılması gereken şudur: 50 kadın, 50 erkek sürücüyü İstanbul köprüsü çıkışından Konya'ya selamette uğurlayıp arkalarından su döküp bir uçakla Konya'ya gidip orada sabırla onları beklemek.

Yukarıdaki açıklamayı yapan Konya şubesi başkanı sayın profesör, tabii ki Konya trafiği içinde, allahına sığınarak araba kullanan adamlara bakıp bakıp "Şu şoförlerin hepsi kadın olsaydı,

daha hoş olurdu" diye düşünerek böyle bir açıklamada bulunmuş olabilir.

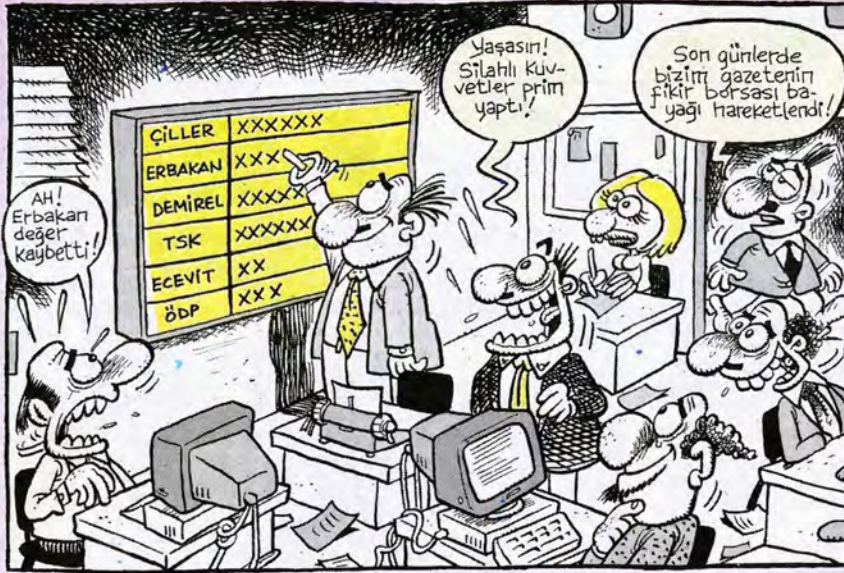
Boris Vian karısının araba kullanmasına dayanamayan erkeklerden. Karısı da iddialı bir şoför, üstelik Konyalı değil;

- Bana ne bana ne, ben kullanıcam Boris! diye tutturuk bir avrupalı kadın. Gel dikiz ki, bir tek arabaları var. Sonunda şöyle bir çözüm buluyor Boris, ayın çift sayılı günlerinde karısı kullanacak, tek sayılı günlerde kendisi.

- Böylece daha çok ben kullanıyordum, diyor, ayların yarısı 31 çekiyor ve 1'le başlıyor. Karının aritmetiği zayıftır. Ayın çift sayılı günlerini evdeki çalışmalarına ayırıyordum, 'dikkat direksiyonda karım var' bir arabaya binecek kadar keriz miyim ben?

KİNGİ CUMHURİYETÇİLER, OMURGASIZLAR, MANDACILAR VE DİĞERLERİ

Ertesi gün otden ayrılıp, eve taşındık. Otel olayı, cebimizdeki paraları tüketmişti. Kalan son paramızla elden düşme birkaç parça eşya, 1 çuval patates ve 1 kavanoz kayısı reçeli aldık... Bütün erzazımız buydu... Öğlenleri okulda, fiş karşılığı ucuz yemek yediğimiz için ne yapıp edip her gün mutlaka okula gitmeye çalışıyorduk...

Antenin ucunu perdenin kornişine temas ettirerek çalıştırabildiğimiz küçük radyomuz, her saat başı verdiği haberlerle, bizlere kara haber getiren şom ağızlı birulak vazifesi görüyordusanki.

Salim Dede 65 yaşında bir öğrenciydi, bizim sınıftaydı... Üç çocuğunu okutup mesleksahibi yapmış, kendisi de emekli olunca üniversite sınavlarına girip bizim okulu kazanmıştı. Sevimli bir adamdı... Yalnız bizim fakültenin değil, tüm üniversitenin maskotu gibiydi... Fakat ben ona hiç ısınamamıştım... Dışarıda üniversiteyi kazanamayan yüzbinlerce genç dururken, onun sırf egosunu tatmin için, iş olsun diye üniversiteli oluşunu bir türlü hazmedememişim... Orhan Yavuz Amfisi'nin sıralarında onun yerine genç bir insan olmalıydı diye düşünüyordum... Genç bir insanın önünü kapatan, onun kontenjanını çalan bu insan, beni haklı çıkartırcasına ilk sömestr sonuna kadar üniversiteli olmanın havasını teneffüs edip, yaşayacak ve okulu bırakacaktı...

Yemekhanede cam kenarı bir masada tavuğumu yerken, bir yandan da dışarıyı seyreliyordum... Yurtlar ve fakülteler arasındaki ağaçlıklı anayolun her iki tarafında toplanan mahşeri kalabalık sabırsızlıkla Kenan Evren ve Konsey üyelerini bekliyordu. Emir komuta zincirinin en üstündeki bu beş halkayı görmek bana da ilginç geldi... Sürü psikolojisi ile kalabalığın arasına karıştım.

Birazdan kalabalığa el kol sallayarak geldiler. Yanlarında Rektör Hürşit Ertuğrul vardı ve Kenan Evren'e ha bire bir şeyler anlatıyordu... Kalabalık zor zapt ediliyordu, herkes biraz daha yaklaşmak için birbirini itiyordu.

Başta Kenan Evren olmak üzere konsey üyeleri tam benim olduğum tarafa doğru yaklaşmışlardı ki, kalabalığın arasından fırlayan Salim Dede aniden Kenan Evren'in elini kaparak iki büklüm bir halde öpmeye başladı... 65 yaşındaki aksakallı bir adamın kendinden daha küçüğünün elini öpmesi tuhafıma gitti.

DEVAMI HAFTAYA...

'Türkiye'nin iki yazarı

Türkiye gazetesinin "Politika Günlüğü" köşesinin yazarı Sebahattin Önkibar, 7 Mart'ta yazdığı "Komutanlarla Sohbet" başlıklı yazısında ordunun üst kademesiyle derin muhabbetini anlatıyor: "...Genelkurmay Başkanıyla yaptığımız bu sohbetin akabinde Hava Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Ahmet Görekcü'yle berabereyiz. Çörekçi komutanını teyid ediyor. "Basını bütün satırlarına kadar izliyoruz. Niye izlemeyelim. Biz de bu ülkenin insanıyız. Toplum neyi hissederse biz de onu hissederiz. Mesela senin geçen hafta sonu üç gün üst üste yazın yoktu, doğru mu?"

"Evet efendim seyahat ettim" diyoruz. Görüldüğü gibi askerler, kimilerinin iddia ettiği gibi aynı gezegenin insanları değiller. En küçük ayrıntılarda bile dikkatli." Önkibar, ertesi gün de Erbakan'ı yediği yemeğin izlenimlerini anlatıyor ve sorumlu bulunuyor:

"Komutanlar medyadan rahatsız!" Yazısını "RP'ye fevkalade haksızlık yapıyor" diyerek bitiren Önkibar, her çeşit ortama uyum sağlamanın ustalığını gösteriyor.

İkinci yazar ise bir medyazor müdavimi GürbüzAzak. 3 Mart tarihli "Soldaki Perişanlık" başlıklı yazısında "Türk toplumunun ezik ve düşkün olduğunu, en yirtik ve sıyrık haşarıları sergilediğini" ileri sürüyor:

"Doğan Avcıoğlu, Çetin Altan, İlhan Selçuk, İlhami Soysal, Uğur Mumcu, Abdi İpekçi, Turhan Selçuk, Ali Ulvi, Aziz Nesin, Mümtaz Soysal, Türkiye'nin çırpına çırpına yorulmuş mağdurlarıdır. Yığınla gazetedeyiz. Dergilerde memleketi topu tuttular.

Çizdiler, bağdıldılar, haykırdılar. Sonuç? Boşa çekilmiş küreklere nefes nefese dayanmış bitikler takımı. Tek bir başan yok."

Azak'ın saydığı isimleri bilmiyor ve merak ediyorsanız Ana Britannica ansiklopedisine bakabilirsiniz. D. Avcıoğlu 2. cilt / Sf. 578, Ç. Altan 1. cilt / Sf. 479, İ. Selçuk 19. cilt / Sf. 215, İ. Soysal 19. cilt / Sf. 574, U. Mumcu 16. cilt / Sf. 293, A. İpekçi 11. cilt / Sf. 598, T. Selçuk 19. cilt / Sf. 215, A. Ulvi 1. cilt / 392, A. Nesin 16. cilt / Sf. 464, M. Soysal 19. cilt / Sf. 575. Fakat ansiklopediyi hazırlayan alçak, komünist, siyonist, bölücü takımı Azak Denizli'ne, Azak Platosu'na, Azak Yunusu'na yer vermiş de, GürbüzAzak'a vermemiş. Bak şu işe, başarısız solculara paye verilsin, kahraman kalem ciddiye alınmasın! Ayıp be!

"Sarıklı Cumhuriyet" Altını!

DÖVİZ & ALTIN

DOLAR	MARK	CUMHURİYET
125.400	73.600	9.650.000
124.950	73.550	9.600.000

Son Çağrı gazetesinin dolar ve markı temsil eden şekillerini anladık ama cumhuriyet altını temsil eden padişahı anlayamadık. Yoksa bu, cumhuriyetin yerinde görmek istedikleri şeye bir "son çağrı" mı?

Erdoğan Sevgin atıp duruyor!

"Telekritik yazarı" Erdoğan Sevgin, Süper Baba ile ilgili yazılarında sanki bir TV dizisinin kahramanlarından değil de mahallesinde yaşayan insanlardan bahsediyor.

"Şu Nihat'ta akıl yok vallahi. Emel gibi kız kaçırılır mı?.." gibi eleştirilerde bulunurken "Attım, tuttu" başlıklı yazısını da "Hadi Emel, göreyim seni... Mahcup etme Erdoğan'ı" diye bitiriyor.

Aynı Erdoğan Sevgin, Sıdika'nın televizyona uyarlanan dizisi hakkında da yazmış. Artık cümle alemin bildiği gibiyarlar. HBR Maymun'da yayımlanan Sıdika'nın Bir Demet Tiyatro'ya çok benzediğini söylemiş.

Anlaşılan dizilerde olan bitenleri gerçek sanırken, "gerçek hayatta" olup bitenlerden debihaber!

CINE 5 - Star 0

Ali Şen'le duvar pası yapan Cem Uzan, yasal boşluğa deplase olarak Star ataklarında etkili olmaya başladı. Ama Ali Şen'le adam adama oynayan Şenes Erzik, sonra da yaptığı yerinde müdahaleyle akını şimdilik kesti. Savunmadan Cavcav ile yaptığı kısa paslarla çıkıp topu Erol Aksoy'a aktararak CINE 5 kontratını geliştirdi. Cem Uzan, kazanmak için her şeyi yapabileceği gibi gözüküyor. Ne yapсын; havuza düşen yılanı sarılır.

Milliyet basında güven

NORVEÇTE b resmini bas den iki kişi tazmin O NAT Menzile şirketiyle hat sermayesi kavramı P ROTESTO sa bol takımı s di. Kafalar kel ka R ESİM nikah n nikahını ahl S EYDA Demir lemilde dikk T ANJU Çolak yatmıştı. Aynı zan merak konu G ANDA Den ni, bir gen lanmasıyla ilgili diğ iddaiı kay galip gazeteciye dolar verdi. V ANILYALI duma verer yılan insanlara alı ran kadın 30 gün

fiko'nun sarkacı

Sözlerimizi dinlemeyenler telefonlarımızı dinliyor

- Alo, Meral Hanım... İyi günler... ben Mesut Yılmaz... Sizden bir konuyla... ilgilendenizi rica edeceğim... Ben telefonda... konuşurken... dinleniyorum.

- Aa öyle mi? Vallahi ben de telefonda konuşurken çok dinleniyorum. Uzatıyorum ayaklarımı telefonda. Yaşlanıyorum arkama. Bir dinleniyorum ki değmeyin keyfime.

- Hayır... yani arkadaşlarla... konuşurken... telefonlarını dinliyorlar... Bu konuyla... ilgili bir şeyler yapın lütfen... rica ediyorum... çok ağır... konuşuyorsunuz... telefonunuzu dinleyenler... hemen sikiir... bırakır... esprisi yapmayın.

- Hi ne? Pardon, televizyona dalmışım. Ne diydünüz?

- Telefonum, diyorum... dinleniyor... Geçen gün... Yaşar Topçu ile... konuşurken... telefonumun...

- Dinlendiğinden şüphelendiğinizi söylediniz. O da teknik olarak zor, ama araştırmak gerek dedi.

- Ama... siz nasıl... biliyorsunuz ki?..

- Aa şey, neyse şimdi kapamam lazım, kapı çalıyor. Baay, görüşürüz.

★★★

- Alo ağbi, bir haber yakaladım. Resmî belgeleri falan da var.

- Tamam, çok iyi. Hemen yarınki gazeteye koyalım. Mevzu neymiş?

- Kurulan bir sistemle bütün telefonlar dinlenebiliyormuş.

★★★

- Vay be... Ben de kuzu eti yemekleri kitabını duyurduğum gün, rakiplerimiz de aynı şeyi nasıl duyuruyor diye merak ediyordum. Demek telefonda konuşurken öğrenip aynen yapıyorlar.

- Ben şimdi evdeyim. Yazıyı yazıp size faksliyorum.

- Hayır, fakslama. Belki faksları da dinliyorlardır. Bir kopyasını alıp kendi gazetelerine koyarlar. Sen en iyisi gel, burada yaz yazın.

★★★

- Alooo, ANAP Genel Merkezi mi?

- Evet, buyrun hanımefendi.

- Çocuğu doktoragötürdüm, bir şeyi yokmuş. Soğuk algınlığı dedi doktor.

- Ne diyorsunuz siz?

- Öğlende Şaziye Halam aradı. Ziyaret etmiyoruz diye çok kızmış. Haftasonu bir uğrasak iyi olur.

- Hanımefendi, burası ANAP Genel Merkezi.

- Unutmadan, akşam gelirken ikiekmek, bir kıloda şeker al.

- Bakın vatandaş olmanız açısından küfre demiyorum ama...

- O kadar telefon işinde çalışıyorsun, sabahtan akşama millet telefonlarını dinliyorsun, kendine bir cep telefonu almadın. Mecburen hep dinlediğin yerleri arayıp konuşmak zorunda kalıyorsun...

- Mesut Bey'i çağırın... Mesut Bey'i çağırın, telefonumuz dinleniyor.

★★★

- Alooo, ANAP Genel Merkezi mi?

- Evet, buyrun hanımefendi.

- Çocuğu doktoragötürdüm, bir şeyi yokmuş. Soğuk algınlığı dedi doktor.

- Ne diyorsunuz siz?

- Öğlende Şaziye Halam aradı. Ziyaret etmiyoruz diye çok kızmış. Haftasonu bir uğrasak iyi olur.

- Hanımefendi, burası ANAP Genel Merkezi.

- Unutmadan, akşam gelirken ikiekmek, bir kıloda şeker al.

- Bakın vatandaş olmanız açısından küfre demiyorum ama...

- O kadar telefon işinde çalışıyorsun, sabahtan akşama millet telefonlarını dinliyorsun, kendine bir cep telefonu almadın. Mecburen hep dinlediğin yerleri arayıp konuşmak zorunda kalıyorsun...

- Mesut Bey'i çağırın... Mesut Bey'i çağırın, telefonumuz dinleniyor.

Fikret Bekler

tespit tutanağı

● Akşam yazarı Memduh Bayraktaroğlu'ndan bir "dil" klasığı: "...Ve göreceksiniz ki ilk seçimlerde halk, Çiller ve Erbakan'a canı yürekten koşarken, sizleri (eğer sessiz kalırsanız) tükürük yağmurluna tutacaktır..." (8.3.1997)

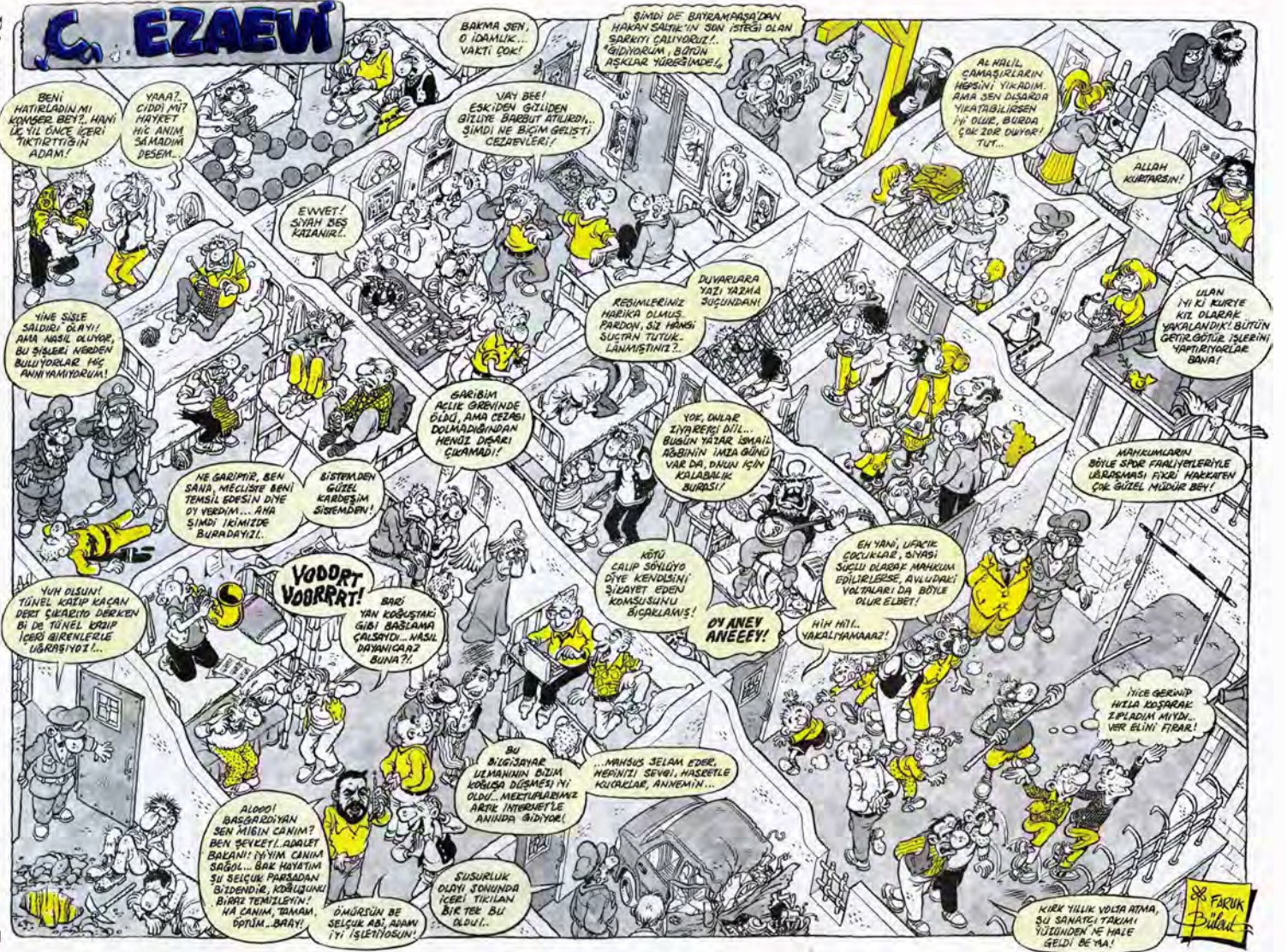
● Bir başka Akşam yazarı Aykut İşıklar, Nazlı Ilıcak'ın İbrahim Şahin'i konuk ettiği TV programını şöyle yorumluyor: "...Bence Şahin konuştuğu, pek çok TV'ci ve gazeteci mosmor oldu. Ve çok korkmaya başladı. Daha sonra başına gelebilecekleri düşündü çünkü (...) İnanınlar namına üzülüyorum, utaniyorum. Gelin arkadaşlar beni dinleyin. Benim gibi yapın..."

● Show TV'nin patronu Erol Aksoy, kameramanlara canlı maç yayını sırasında tribündeki güzel kızları görüntüye getirmelerini ısrarla istediği öne sürülüyor.

ZİYAN OSMAN DİLENİZİN Gazetesi

EZAEW

Son anda aldığımız bir habere göre

MGK kararları uygulanacak

REFAHYOL koalisyonu, **MGK'nin 20 maddelik kararlarını** görüştü. **Erbakan ve Çiller liderliğindeki kabine üyeleri, MGK'yi ve gerilen sinirleri yumuşatmak için MGK kararlarının kısa, orta ve uzun vadede uygulanacağını açıkladı. İşte Bakanlar Kurulu'nda alınan kararlar:**

yerine fes kullanılması teşvik edilecek.

1- Kısa vadede sakal boylarında kısaltmaya gidilecek.

2- Orta vadede sarık

3- Uzun vadede Kurban bayramında Türk

Hava Kuru-

mu'na kur-

ban derisi

kelle-paça

verilecek.

4- Orta vadede Tak-

sim'e cami

yerine ultra larç seccadeler serilecek.

5- Kısa vadede, Ata-

türk'ün

gençliğe hitabesi

Arapçaya çevrilerek, imam hatiplerde ezberlettirilecek.

6- Orta vadede, Sincan'a

meçhul tank anıtı yaptırılacak.

7- Kısa vadede, Genelkur-

may Başkanısımail Hakkı Ka-

radayı ile karşılaşan Necmet-

tin Erbakan oyalama taktiği

uygulayarak, "Bryik bırakıyo-

rum belli oluyor mu" diyecek.

Çiller ne diyor yarışması?

Tansu Çiller dudak okuma yöntemi-ne karşı sıkı önlemler alıyor. Gazeteciler-in, televizyoncuların menziline girdiğini düşündüğü her yerde yanındakilerle konuşurken bir eliyle ağzını kapatıyor. Böylece konuşmalarının yazılmasını engellediğini düşünüyor. Ama bu çabası boşuna... Çünkü gözler henüz ya-ları söyleyemiyor ve onlar açık olduğu sürecde vatandaş ne söylendiğini şak diye anlıyor. Çiller ağzını kapatarak ne diyor?

Siz kıymetli Dinozor okurları, Çiller'in söylediklerini gözlemlerinden okuyarak Di-nozor'a gönderiniz. En güzel "ne di-yor"lara layık olduğu karşılık verilecek-tir.

Taksi plakası out, milletvekili in

Kocaeli'nin Arslanbey Beldesi'nin ANAP'lı Belediye Başkanı Cevat Balta, parti değiştiren milletvekillerinin ucuz gittiğini söyledi. Balta, "100 milyara düşü-nürüm, 300 milyar veren benialır" dedi. Balta sapına kadar haklı... Fikir parlak...

Hattayeni öneriler de pek mümkün. Mesela partiler halka açılıp borsaya girebilir. Sar-kuysan, Ereğli De-mir Çelik hisseleri arasına DYP, ANAP, RP türün-den kâğıtlar da gi-rebilir. Milletvekilleri de başlı başına bir yatırım aracı olabilir.

Parayı taksi plakasına yatırmayı düşünen bir vatandaş, bu fikrinden vazgeçip milletve-kili olayına da gi-rebilir.

Serbest piyasa ekonomisinin bu topraklar üzerinde keşfedemeyeceği değer yok gibi görünüyor.

Sok haber Şevkat Kazan Arslanlı Yolu süpürdü

Adalet Bakanı Şevket Kazan, RP'nin ordudan kanaat toplama politikasına uygun davranıyor. Son olarak kendisinin de zannedildiğinin tersine sıkı bir Atatürkçü olduğunu söyledi. Adalet Bakanı'nın kapı gibi

belgesi de var. Kazan, askerliğini Anıtkabir'de yapmış, mozelede nöbet tutmuş... Az şey mi? kime kismet olur?

Dinozor muhabiri aldığı bir istihbaratı değerlendirerek, Kazan'ın bununla yetinmediğini

saptadı. Kanaat toplamaya uğruna göze aldığı fedakarlıkları da ortaya çıkardı. Kazan, bir elinde süpürge Anıtkabir'de gizlice arslanlı yolu süpürüyor, çiçekleri suluyor, mozele-nin tozunu alıyor.

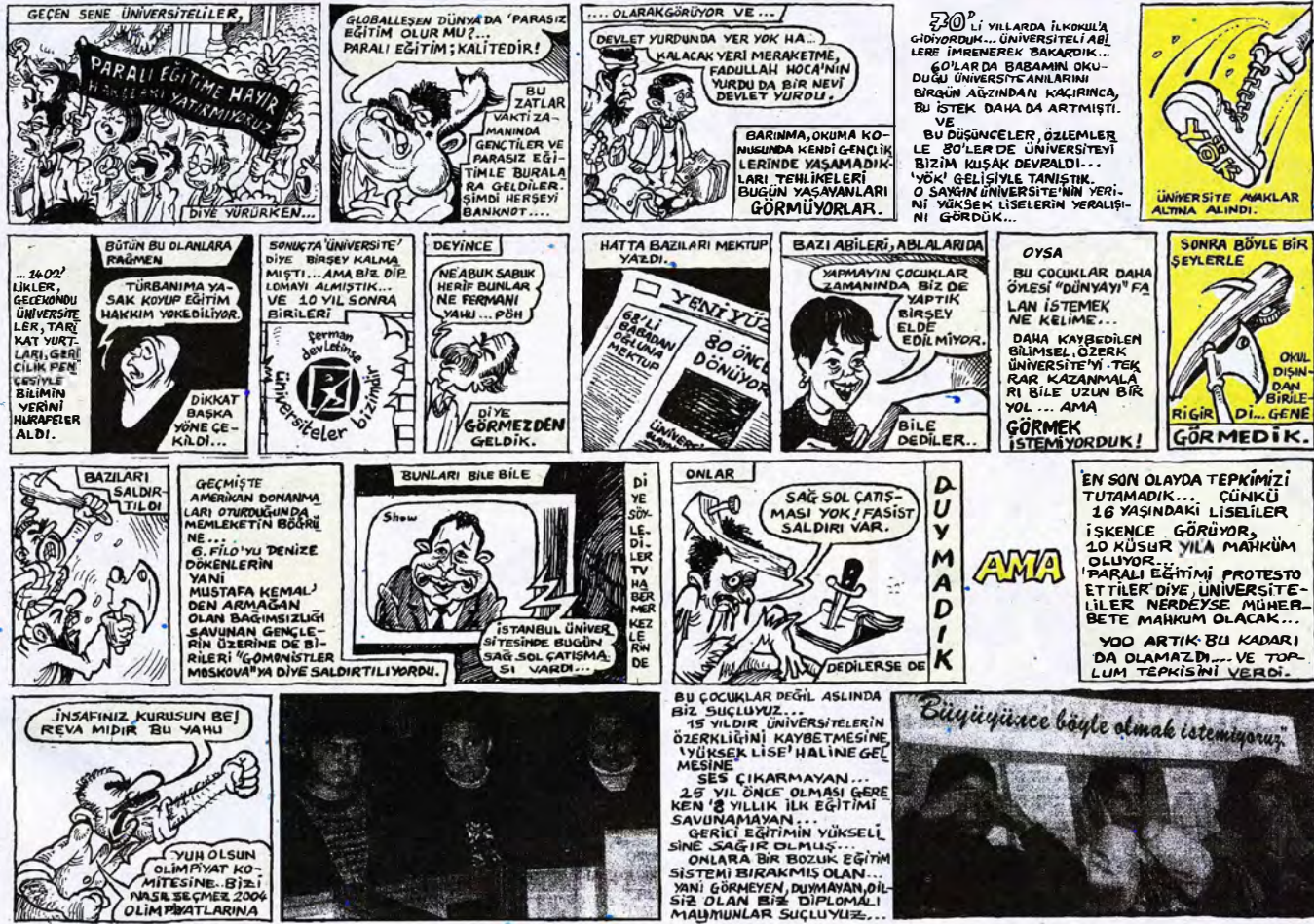
METİN HAKYERİ

Faks olayı: 0212 512 48 30 veya 0212 513 85 95

KAYHAN ERKAN'IN BAZI FİKİRLERİ

Dinozor

Okyanusa Yenilen Güreşçi

SUNAY AKIN

Okyanusun dibini boylayan bir geminin ardındaki ölüm kalım savaşını anlatan resmi bir derginin sayfasında görmüştüm çocukken. Dev cüsseli bir adam ağzından dalgaların arasından bir filikayı tutunmuş, ama içeridekiler sandalı batmayla parmaklarını kesiyorlar!..

O gün, neredeyse tüm İstanbul halkı Edirnekapı dışında bulunan Kazıklıbağ çayırında toplanmıştı. Koca Yusuf ile Çolak Mümin arasındaki güreş son derece çekişmeli geçiyor, izleyiciler galip gelecek olanı merak ediyorlardı. Maçın hakemi, bir dönemin ünlü pehlivani Kel Aliço'ydu. Koca Yusuf, Aliço'yu yendikten sonra ünlenmiş ve karşılaşmanın da favorisiydi. Ama Çolak Mümin sanıldığından güçlü çıkmış, kolay yutulur bir lokma olmadığını herkese kabul ettirmişti.

Bir ara, Çolak Mümin, Koca Yusuf'u savurmayı başarmış. Bunun üzerine Kel Aliço düdüğünü çalarak, Yusuf'un açık düştüğünü, güreş rakibinin kazandığını ilan eder. İzleyiciler, kararın doğru olmadığını, Aliço'nun Yusuf'tan intikam almak için tarafı davrandığını haykırırlar. Koca Yusuf, Kel Aliço'yu yenmeyi başaran tek güreşçiydi. O karşılaşmada kendisinin yirmi beş, Aliço'nun ise elli yaşlarında olduğunu unutmamak gerekir.

Karakesin ve değişmezdi. Koca Yusuf'un haksızlığına uğradığını Su-yolcu Mehmet pehlivan açıkça söyler: "Beni, Mümin'in ustası olduğum için elbette onun kazanmasına sevinirim. Ama Allah'tan da korkarım. Mümin asla Yusuf'u yenmiş değildir." Koca Yusuf da yerden kalktığında "A be usta, yendi mi beni şimdi bu molla?" diye sormuş ve Aliço'dan şu yanıtı almıştı: "Senin gibi bir pehlivan ancak bu kadar yenilir."

1895 yılında Paris'e giden Koca Yusuf, Fransa birincisi ve dünya şampiyonunu, yenmeyi başaran şöhret ve para kazanır. Geri döndüğünde, doğduğu yer olan Şumnu yakınlarındaki Karalı Köyü'nde bir ev yaptırır. O yıllarda en sevilen spor güreştir. Organizatörler Koca Yusuf'un peşini bırakmazlar. Üç yıl sonra yeniden Avrupa yollarına düşen güreşçi tüm rakiplerinin sırtını yere yapıştırır. Üstelik güreşler de, yeni öğrendiği grekoren türünde yapılmıyordu. Amerika'dan gelen bir tekilifi ka-

bul eden Koca Yusuf uzun bir yolculuğun ardından yenedünya ile tanışır. Burada güreşler serbest stilde yapıldığı için maçları kolaylıkla kazanır. Sonrakı Amerika şampiyonu olacaktır.

Organizatör para kazanabilmek için onu en sona ayarlamıştı. Karatelli güreşçi gazetelere Koca Yusuf aleyhinde ağır demeçler ver-

hastalık bahanesiyle güreşe çık-mamasını önerir Koca Yusuf'a!..

Beklenen gün geldiğinde güreşin yapılacağı alanın etrafında tam bir izdiham yaşanıyor. Ringin önünde bulunan orkestra, çaldığı parçalar ile daha da coşturuyordu izleyiciyi... Ama davulunun patlamasıyla, konser yanda kesilir.

Güreş ise çoktan bitmiştir. Çünkü Koca Yusuf, Amerika şampiyonu-

nu tuttuğu gibi havaya kaldırılmış ve davulun içine doğru fırlatmıştır.

Koca Yusuf'u ülkesine taşıyan "La Bourgogne" adlı gemi, 4 Temmuz 1898'de Halifax'ın 180 mil doğusunda sis içerisinde yol alırken kireç yüklü bir yelkenliyle çarpışır. Ağabeyim, dergideki resmi görüşmelerini şöylelemiştir: "Koca Yusuf'u sandala alsalar ki karaya varıncaya kadar kürekleri çekirdi."

Rus güreşçi Hakiş-

mit, 1949 yılında, Paris'te Koca Yusuf için şu açıklamayı

yapar: "Dünyada onun sırtını yere

getirebilecek birinin bulunabilece-

ğini hiç sanmıyorum. Buna imkân

yoktur. Hatta onun Atlantik denizi-

nin derinliklerinde sırt üstü değil,

yüzükoyun yattığına yemin edebil-

irim."

Atlas Okyanusu Koca Yusuf'un mezarı sanılırken, Murat Sertoğlu'nun eline 1964 yılında Amerika'da yayımlanmakta olan "Wrestling" adlı bir dergi geçer. Koca Yusuf'un anlatıldığı sayfalarda gemi kazasıyla ilgili bölüm oldukça şaşırtıcıdır: "Gemi battıktan bir süre sonra oralandaki küçük adalardan birinin kıyısına yirmi kadar ceset düşmüş. Cesetlerin, kazaya uğrayan vapurun yolcularına ait oldukları anlaşılmış."

Hemen hemen hiçbirinin hüviyeti tespit edilememiş. Cesetlerden biri pek heybetli imiş. Bu, tam iki metre boyunda yakışıklı, sarışın bir adama ait imiş. Üzerindeki kilti-
tan hangi milletten olduğunu köy papazı bile anlayamamış. Yalnız belinin çok uzun bir kuşakla sarılı olduğu görülmüş. Bu ceset de öbürleriyle birlikte keşilse bir mezarlığa defnedilmiş."

Çocukken gördüğüm resim doğru muydu? Koca Yusuf'un filikaya tutunduğu parmakları baltayla ke-silmiş olsaydı, boyunun posunun, ten renginin ve eldiği belindeki kuşak-bile tarif edildiği yazıda par-mağın olduğu da yer almaz mıydı?..

Bu soruların yanıtı Atlas Okyanusu'nda yatıyor. Belki de, Asor Adaları'nın birindeki köy mezarlığında?..

TRANSFORMASYON (Bir gençlik hastalığı) Alp Tamer

ALTAY MARTI

"Yoksuluz gecelerimiz çok kısa
Dört nala sevişmek lazım!"

Şevki YILMAZ

Hiç unutmuyorum, perşembe sabahıydı, oturmuş kabak çekirdeği yiyordum ki tak tak diye kapı çaldı. Gelen postacıydı. Bir şey sormama fırsat vermeden bi telgraf uzattı buruma doğru. Bozuk para olmadığı için kendisine sekiz-on adet akide şekeri verip yolculuktan sonrameraklasalona döndüm. Telgraf Süleyman Bey'den geliyordu. Bi çırpıda okudum: "21. yüzyıl kutlamaları için Taksim'deyiz!.. Stop!.. Acele gel!.. Stop!.. Durur muyum, ceketimi kapattığım gibi fırladım sokağa. Hava günlük güneşlik, halkımsa mesut ve bahtıydı. Asayişin berkemal olması bugün desevindirdibeni, Arnavutlar bu halimizigörseher saat isyan ederlervalla!

Hızlı adımlarla Harbiye istikametinden karşı yöne doğrularılemeye başladım. Yolda kayda değer bir şey olmadı.

Taksim'e vardığımda aşırı bir kalabalıkla karşılaştım. Halkım alını doldurmuştu. Polis sıkıgüvenlikönlemi almış, sinek bile uçurtmuyordu. (Sekiz-on karasineğin yön değiştirip farklı istikametlere doğru uçuğunu bizzat müşahade ettim.) Ağır adımlarla yaklaştım olay yerine. Polisler "dur" deyip kimlik sordular. Onlara her zaman cüzdanımda sakladığım Süleyman Bey'in kartını uzattım. Okudular: "Hamili kart hem yakının, hem de emeklidul-yetimimdir. Azıcık da manyaktır. Ne istiyorsa yapın."

En ön sıraya dek götürülüp, yumuşak bir koltuğaoturtulduğumüşöylememegerek yok

herhalde. Birazdan sahneye kendisini Özel Harp Dairesi mensubu olarak tanıtan bir zat çıkıp sunuculuk görevini ifa edeceğinibelirtti. Yanımdakine dönüp, "Yahu memlekette sunucuklığı mıvar, Halit Kıvanç'a haberverseleldi bari, nerden bulmuşlar bunu" diye sorduğumdagayet sıkıbir cevapladım: "Ülkede her olayın açılışını bunlar yaparlar."

Derken program başladı. İlk şovmen Marmaris'teki amcamdı. Muhteşem ışıklar ve du-manlar içinde, Michael Jackson kıyafetleriyle sahneye çıkan amcam pop şarkılarını ezberleyemediğini ifade ederek, akıl almaz dans figürleriyle Urfa dolaylarından bir türkü okudu: "Beni gören deli olmuş sanıyor / Ölürüm de ayırlamam ben sizden." Ara sıra bastonuna takılıp düşmesedaha iyi bir şovolacaktı, ama yine de çok alkışladık. Benimle aynı sırada oturan birkaç eroin kaçakçısı, korucu, özel tim, aşiret reisi ve bürokrat iyice aşka gelip havaya birkaç şarjör mermi boşalttılar.

Daha sonra halkımızın 21. yüzyılda artık Halk Ekmek Büfeleri önünde değil de Halk Pasta Büfeleri civarından nasil tek sıra kuyruk olarak bekleyeceği temsili olarak canlandırıldı. Onlar da alkışladık.

Beş dakika çay molasından sonra program tekrar başladı. Sırada "En korkutucu insan" yarışması vardı. Yapılan anonsa göre de jüri bizlerdik. Merakla beklemeye başladım. Yarışmacılar tekerteker sahneye çıkmaya başladılar.

Tansu Bacım Mussolini, Alpaslan Amca Abdullah Öcalan, Bülent Ecevit Deniz Baykal, Bedri Baykam Şevki Yılmaz maskeleri takmışlardı. Yanyana dizilip hep birağzdan "Bö-

ö!" dediler. Seyirciler arasında birkaç kişinin altına kaçırıldığını gördüm, ama n'aparsın kaderiştir!

Sıra Erbakan Bey'deydi. Ağır ağır ilerleyen birtank kostümüne bürünmüştü. Arasıra tekleğinde gönüllü korumaları hemen koşuyor, yakıt ikmali niyetine ağzından içeriye iki-üç parça kadayıf atıyorlardı. Ay, benim ölümüm bu adamın yüzünden olacak, bir gün kesin gülmekten öleceğim.

Son olarak da Süleyman Bey teşrif etti. Hemen ayağa fırlayıp "Yaşa, helal, nur ol!" diye tezahürata başladım. Benim oyum kesin onaydı, çünkü Kont Drakula kılığına girmişti. Bir arapelerinin iki yanasavurarak sahnenin ortasına dek yürüyüp kollarını iki yana doğru açarak "Kan istiyorum, kan istiyorum. O Rh (+)!" diye bağırmaaya başlamadı mı, inanin o saat sahneyefırlayıpboynumudişlerinin arasına uzatım geldi. O kadar sahiciydi ki, ben ce kesin birinci o olacaktı. Fakat sonuçlar açıklandığındabutemennimingerçekleşmediğini gördüm. Yaşmaya "kendisi" olarak katılan Sedat Edip Kaçbucak oybirliğiyle birinci seçilmişti.

Güzel güzel kutlamalarımızı yaparken birden ortalık karıştı. 18-20 yaşlarında otuz kırk kadar genç ellerinde sopalarla meydana girip çevrede ne kadar banka, oto galerisi, giyim mağazası varsa hepsinin camı çerçevesini aşığıya indirmeye başladılar. O sırada Tansu Bacım'ın tiz çığlıklarını duydum: "Camkurtarıyor yok mu! Çabuk bir camkurtaran çağır-sın."

Gelenler varoş ve barikat çocuklarıydı. Polis hemen "Allah Allah" nidalarıyla saldırıya

geçti. Alpaslan Amca da yumruklarını sıkması polisilere tezahürat yapıyordu: "Vur vur inle-sin!"

Meydan gümbürgümbürdeniyordu. Birara daha önce tanıştığım merkez sağ bir partinin Yozgat İl Başkanı olan şahsın kafasını sallayarak yanındakilere "Mandal lan bunlar, vallahi mandal hepsi!" dediğini duydum. Hemen yanındaki ise hafif sesle bir uyarıda bulunuyordu: "Mandal değil Cabbar abi, vandal vandall!" Olayların daha da büyümesi üzerine polis tazyikli su sıkımayla ve göz yaşartıcı bomba atmaya başladı.

Artık alanda kim varsa, herkes, tüm halkım ağılıyordu. Birden Tansu Bacım sahneyefırladı. Üstünde Evita Peron kostümü vardı. Vekadife gibi sesile şarkı söylemeye başladı: "Don't cry forme Turkey." Çok içli okuyordu billahi. Arkasında tek sıra olarak dizilmiş vokal grubu da şahaneydi. Ben ömrümde Mehmet Boğar, İbrahim Atmaca, Sedat Edip Kaçbucak ve Escobar kadar iyi vokal yapan başka bir gruba rastlamadım, yakında bunlar da Mazhar-Fuat-Özkan gibi "bağımsız olarak" sahneye çıkarlar billahi!

Birazdan ortalık yatıştı. Gecekondu kaka çocuklar derdest edilip ekip arabalarına bindirilerek meçhul bir yolculuğa çıkarıldılar. Halkım dağılmak üzereydi.

Ben de tam gitmek üzereydim ki arkamdan bir ses duydum. Süleyman Bey çağırıyordu. Hemen koşaradım yanınağıdım. Elini omzuma makuyup kutlamaları nasil bulduğumusordu. Şak diye cevapladım: "Artık post modern olduk sayın büyüğüm. Sıra postu deldirmeye geldi."

Dinozor

MAHALLELİ BU SATIŞA KİL OLDU BE AABI...

Ali Desidero'yukil kez MFÖ tanıtı birşarkıyla. Kahvede ona Ali derlerdi, pişirik oynar, MFÖ dinlerdi. Tanıtmaya gerek de yoktu aslında, kim "Aaaa bizim Ali" demedi ki!.. Altılıy hep son ayakta kaçırır, kutu biraya "kıl" olur, Efes şişeden şaşmaz, rakının haysiyetiyle ne oynar, ne de oynatır. Mahallenin en çıtır kızına "hasta" olur, ama salya sümük trip yapmaz, abilerinin "Oğlum karıya ne para ne gönül" şımarı o ince işe ezdirmezdi. Karizmatikti baba, favoriye makas kaçıran berber dükkânı üç haftalığına kendiliğinden, RTÜK yemişi teve kanalı gibi mecburen kapanır, baba "Valla kimbilirimde" olurdu bir süre mahallenin dilinde... Ortadan birkaç günlüğüne bile olsa kaybolduğunda emekli komiser Zeki abiden ricacı olunur, asayişte tanık memurlara "Bir sakata mı geldi. Haberiniz var mı" diye sorduruldu. Öğleye doğru hep kafası dünden kıyak uyanırdı. Her ne kadar adı, "iş gücü hır çıkarmak" a çıkmışsa da arıza yapanın façasını her zaman bozduğu yalan mıydı? Son tahlilde sözünün eri, ezgin sever, nerde boynu büyük bir garip görse "Ah be abi" olur, kalandoramesafeli harbi delikanlı tavrından katre ödün vermezdi. Döviz büfesi sahibi Tahsin'e mahallede, "Para orospuya gösterilir" diye hasta olmuş, Tahsin'in silah gösterir gibi cüzdan içinde dolar mark gösterisine uyuz olup babalanmıştı. Ali Desidero örselenmiş zamanın dibinde kalan antika kıymetinde bir vicdan, kırılacak eşya tadında bir lezzetti.

Ne iş yaptığı bilinmezdi ama balya sağlam olmasa da meyhanelerde cenazeyi hep o kaldırı; ezgin Ekrem'e kayıntı parasını o toka eder, manitayı sinemaya yazacak mahallenin biçkin Ömer'ine sakalı hep o yapar, nasihatı da o çekerti. O yüzden adı papıkçıye, oto faresine, çeke, senete, gaspçıya, darpçıya kıla tüye çıkmıştı durduk yere. Balkona kedi atıp ipteki blucini aparttımakadar bir cümle şahsiyetiz dedikodunun üzerine yıkıldığı olurdu. Zerre kadar hak etmediği efsanelerin biricik kahramanı yapıldığı da vakıydı sık sık. Bir kürdanmışçasına çıt diye kopardığı sandalyenin ayağıyla 25 kişinin içine girip ortaltığı nasıl da hacamat ettiği, kaçanları muzaffer bir komutanın nezaketine ters düştüğü için kovalamadığı, yedikleri paparadan yerdeacıyla kıvrananları soysuzca tekmelemediği, alayına birumumi küfürle karışık edeplice tükürüp, "Hadi uzayın lan at hırsızlan" diye hiddet çektiği, hadisenin nihayetinde, filtresi kömürlü Lark ciğarasını ince ayar çekilmiş İbelo'suyla artistik yakış, yine o esnada Tarkan'ın kurtuymuş gibi dizine başını sürterek yalakalığın allahını yapan mahallenin en hüsnüniyetli uyuz iti serkeş Mithat'ın bir baba şefkatiyle okşayışı dilden dile günlerce, aylarca anlatılırdı. O senaryolar bir övünme, bir gurur; bizatihi kendisine de şifahen sirayet ettirilince, "Reklam etmeyin lan dallamalar" diye uzar giderdi kahveden.

Reklam hakketen de ona ters işti. Konu bıçak da olsa... Bıçak babaya uysa da uymasa da...

Döviz büfesi sahibi Tahsin kıldı, serbest piyasa ekonomisinin, bul karyou al parayı sektörünün, yükselen değerlerin, "köşeyi dönmek lazım ağa, hernasıl"sa düsturunun, Dolar, Mark Norveç Kronu muhabbetinin mahalledeki virüsüydü. "Delikanlı adam sırtını duvara verir"den "Delikanlı adam sırtını borsaya verir" noktasına getirdi mahallenin alemci gençliğini ufak ufak, nifak nifak... Ali'ye de hep "Bir balta-yaya sap ol, gel büfeye kurye ol" önerileri dur durak bilmedi.

Güneş batıp alaca karanlık ufak ufak yol almaya başladığında, üstelik mahalleyi kesif bir haşlamaet kokusu sardığında, mahallenin ihtiyaçları akşam namazından döndüğünde, iri göğüsleriyle pencereden sarkan yedi bela Hadiye hanım, mahallenin resmi piçi, biricik evladı sekiz bela Yurdakul'u uysan çılgık, "Hadi eve gel artık geberesice, boynu devrilece" diye avazladığında, sonuna kadar fayraplanmış Grundig 51 ekran televizyonların sesi baskın çıktı.

"Reklam aşında bize ters iş Dediler 'abi konu bıçak' Dedim hooopp bıçak bize uymaz... Gittim gördüm, hepsi okumuş çocuklar... Kalite kallavi... Fiyat cüzi..."

Mahalleli bir hayret, bin "vay canına", "Bravo lan Desidero, bu mahalleden de bir şahsiyet çıktı sonunda" böbürlenmesiyle, kırmızı aların verip kapı kapı "Bizim Ali'yi gördün mü" gündemini listenin birinci maddesi yapıverdi.

Hadiye Hanım dahil: "Lan Yurdakul geberesice gei artık bak Ali abin televizyona çıktı..."

Efsaney efsane katılmış, "Bu mahalle-den iyi bir futbolcu" çıkacak saptamaları iflas etmiş, Meserret'in fingerdek kızı Ay-sel'e bağlanan "Şarkıcı olacak, klip çekecek" tahminleri tutmamıştı.

Ali Desidero kahveye bile uğramaz oldu artık. En son bir Suzuki ciple caddede cilet gibi geçerken görünmüş, "Barlarda badi-gardlık yapıyormuş" haberleri şok haber statüsünde mahallede yayılmıştı. Desidero mal bulmuş, mala vurmuş, mahalleli de mahalleliyi de piçi gibi ortada bırakmış, televizyonda zaman zaman zuhur eden suretinden başka cemalini göstermez olmuştu. Kahve-de "Oğlum herif mafya babası olmuş" lafına bozulanlarla, o lafa kıymet verenler arasında bir ufak dalaş çıkmış, araya giren meyhaneci Salih MGK işlevi görerek arızatana ihtarını da çekmişti. Gel zamangit zaman yine kör birakşam üstü, Hadiye piçi Yurdakul'un peşinde yitirir vaziyette, bakkal Taccetin dükkânı önünde biralının tuzlu fısıtkla halvetlendiği bir zaman diliminde Ali Desidero, hakketen de üzerinde san kallavi paltosu, klasik harbi tribine eklenmiş suni bir brokir küstahlığıyla zuhur etmişti. Babahem yük-selmiş hem de değerlenmişti artık. Alemler-in kralı, işi alemine, kıyakçılığın sonu ayakçılık şımarını unutarak yalakalık yapıyor, vatandaş uyardıralım teranesiyle sermaye-yi fiyatları katlaması hususunda tava getiriyor, gerekirse elindeki belgeleri açıklayaca-ğını söylüyordu. Üstelik artık cebi de var ve ordan biraloyla iş bitiriyor, bir nevi bir hizmetli oluyordu bir zamanlar tepeden baktığı kalandor camiasına.

Hadiye Hanım, mahallenin resmi piçi Yurdakul'u "Gel lan Ali abinin yeni filmi başlıyo" diye çağırınca, Yurdakul'un cevabı "İttir et dallamayı" oldu, o sırada Grundig 51 ekranların sonuna kadar fayraplanmış seslerinden mahalleye yansıyan "kalite kallavi, fiyatcüzi" sesine mahallenin uyuz iti serkeş Mithat'ın asabi hırlamaları karıştı.

YAZAN: METİN HAKYERİ - ÇİZEN: CEM UYGUN

Dinozor

11

Gelen Evrak

Gelen Evrak için adres:
Dinozor Dergisi,
Türkocağı Cad. 39/41 34334
Cağaloğlu-İSTANBUL

Ben de barış, kardeşlik, dostluk içinde yaşamak istiyorum

Merhaba değerli Dinozor ve okuyucuları! Ben İzmir'den Selin. Süper lise hazırlık sınıfındayım. Aynı zamanda Dinozor'un sürekli okuyucularımdanım. Önceki sayılarınızda yaşatılmanın yazılmanın yayımlanmasını beni cesaretlendirdi. Ben de düşüncelerimi satırlara dökmeye karar verdim. Ayrıca Dinozor'a ve Cumhuriyet'e özellikle teşekkür ediyorum. Çünkü Atatürkçü düşünceye, laikliğe ve cumhuriyete sahip çıkan duyarlı gençler arasında köprü kurdu ve düşüncelerimizi açıklamamıza fırsat

Arman Turgut

verdi, laik gençliğin yok olmadığına inanırdı.

Bence Türkiye'nin aydınlığa çıkabilmesi için gerekli olan en önemli şey düşünün, genç, taze beyinler. Bu kesimi de se ve üniversite çağındaki gençler oluşturuyor. Fakat bu gençler çeşitli yollarla "düşünmek"ten uzaklaştırılıyorlar. Örneğin liselerde öğrenciler giderek zorlaşan meslek sahibi olabilmek için haklı olarak zamanlarının çoğunu derslerine harcıyorlar. Veya zararlı ortamlarda bulunup, eroin, uyuşturucu bağımlısı olup hayatlarını zehirliyorlar. Üniversiteye geldiklerinde ise dayak yemek korkusuyla düşüncelerini dile getiremiyorlar. Düşünün bu olaylara eğitim-öğretim yuvası denilen kurumlarda oluyor. Bu eğitim sisteminin de giderek amacından sapıldığını gösteriyor. Ben de en çok bu gerçeğe üzülüyorum. Atatürk'ün biz gençlere emanet ettiği bu ülkede gönlümüze eğitim hayatımızı bile tamamlayamıyorsa kendimize acımalıyız.

Her gün basından takip ediyoruz. Eğer Türkiye'de laiklik bile tartışılıyorsa; bence Türk halkı iyi ve kötüyü ayırtedemiyor artık. Ben böyle bir ülkede nasıl özgürce düşüncelerimi açıklayayım? Nasıl sesimi duyurayım? Ben de barış, kardeşlik, dostluk içinde yaşamak istiyorum. Herhalde bu benim en doğal hakkım.

Herkes Atatürk'ün ortaya koyduğu somut kavramlar üzerinde duruyor. Kimse onun devrimlerinin arkasındaki düşünceleri çözmez çalışmıyor. Söylemek istediğim biz Atatürk'ü bile tam olarak anlamıyoruz, onu anlamaya çalışmıyoruz.

Artık isteklerimi, özlemlerimi, düşüncelerimi korkmadan söylemek elim titmeden yazmak istiyorum. Bunları içime attıkça olaylar daha da büyük boyutlara ulaşacak ve bizler de amaçlarımızı ulaşmadan toplumda kaybolacağız. Ve Erzurum'dan yazmış olan Pınar'ın çağrısına katılıyorum. Artık sesimizi duyuralım.

Selin Yavuz/Atakent Lisesi/İzmir

Eğitim Nereye? Türkiye Nereye?..

Uzun yarıyıl tatili sona erdi. Öğrencilerin kimisi Doğu'da köyünde, kimisi Güney'de tatil köyünde, kimisi Uludağ'da, kimisi evinde ailesi ile ve bazıları dinlenerek, bazıları da çalışarak tatilini geçirirdi.

Bu arada, bir çoğumuz eğitim emekçilerini, bu uzun tatilleri nedeniyle kışkandırdık da. Ancak, eğitim ordusunun bu fedakâr, cefakâr, neferlerinden bazılarının ne kadar zor maddi ve manevi koşullarda çalıştıklarını, kendi ağızlarından, anlatıtlarından öğrenme olanağı da bulduk. Ben de, tatilini geçirmek için Ankara'ya gelen bir öğretmen arkadaşımın uzun uzun konuşma, dertleşme ve tartışma olanağı buldum; onu uzun bir aradan sonragördüğüm sevinirken, anlatıtlarına üzüldüm ve öfke duydum.

Mahrumiyet bölgesi olarak nitelendirilebilecek bir Doğu ilimizde, tüm kısıtlı olanaklara karşın, canla başla, idealistçe eğitim-öğretim verme görevini yerine getirmek isteyen aydın öğretmenler, ne acıdır ki, örümcek kafalı, çirkin düşünceli meslekdaşları tarafından yıpratılmaya çalışılıyor.

Erzurum Lisesi'nde öğrencilerini özgür ve yaratıcı düşünmeye teşvik etmeye çalışan bir öğretmen, derste "yaratıcı" sözcüğü üzerine öğrencisiyle yaptığı bir tartışma sonrasında, İl Millî Eğitim Müdürü'ne ne şikâyet edilip kovuşturmaya uğrayabiliyor. Suçu: Dinsizlik ve İslam dinine hakaret etmek. Öğretmeni bu suçlarla itham eden lise müdürü ise, kız öğrencilere, sık sık onları bir araya toplayıp, "Oropular, sizler orospusunuz!" diyebilmekte, bazı öğrenci ve öğretmenlerin yakalandıkları Atatürk rozetlerini zorla çıkartmakta (!!!).

Masa örtüsünü andıran desenli gömleği ile uyumsuz kravatı, genelde tırbe yeşili olan şalvarımsı pantolonunun altın ağıdığı kötü spor ayakkabıları ile, belli ki kendisine bile saygısı olmayan Erzurum Lisesi Müdürü, genççik kızlara ve memuru olduğu Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin kurucusuna hakaret etmekten hiç mi hiç çekinmiyor!

Niye çekinsin ki; öğretmen arkadaşlarının da dediği gibi, "Kimi kime şikâyet edeceksin? Millî Eğitim Bakanlığı'nın annesinde."

Birbirlerini tutuyorlar!"

Aferin onlara! Biz solcuların örnek alabileceikleri bir meziyetleri var: Birbirlerini tutuyorlar ve kendileri gibi düşünenleri destekliyorlar.

Öteyandan, konuyla ilgili bakanlığın adivda bile görülen çelişkili duruma dikkat çekmek istiyorum: Öğretir; özetle, öğrenciye ders programında yer alan derslerin içeriğini oluşturan bilgileri vermektedir. Eğitim ise, öğrenciyi yaşama, birey olmaya, vatandaş olmaya hazırlamaktır; yani, onları eğitmektir. Türkiye'deki eğitim-öğretim sistemi, bunu gerçekleştirme ne ölçüde elverişli? Kaldık öğretimi bile doğru dürüst verilemezken... Yoksa, eğitimden anlaşılın, öğrencileri şeriatla hazırlamak mı?

Ben muhtemel bir veli aday olarak bu durumdan ve sürekli-ileriyedeğil-geriye, aydınlığa değil- karanlığa gidisten endişe duyuyorum. Belki ileride, çocuğumu Millî Eğitim Bakanlığı'na bağlı bir okula göndermemeyi bile düşünüyordum.

Ülkemizdeki tüm olumsuz koşullara karşın, kutsal görevlerini yerine getirmeye, genç beyinleri aydınlatmak için uğraşan aydınların, yaşamlarını karartmaya çalışan örümcek kafalıları kim engel olacak? Haydi bu genç, aydın öğretmenleri umursamıyorsunuz diyelim. Bu eğitim-öğretim sistemiyle, bu anlayışla, bu karayobazların eline düşeceklerin çocuklarını. Karartılmaya çalışılan yalnızca, mesleklerinin henüz başlangıcındaki bazı öğretmenlerin umutları, idealleri, yaşamları değil; çocuklarımızın, gençlerimizin beyinleri ve Türkiye'nin geleceği!

Türkiye'nin geleceği güme gidiyor baylar bayanlar!

Gülçin Erşen
Basın Danışmanı
Makine Mühendisleri Odası Ankara Şubesi

Sevgiye inanan ve sevgiyle güzelleşebilen insanlara selamlar;

Bu sayfadan sizlere kız, erkek, öğrenci, mühendis, doktor, polis, Müslüman, Musevi, fakir, zengin, güzel, çirkin, Alevi, Sünni, solcu, sağcı, Türk, Rus, Arap, Japon olmaktan öte insan olarak sesleniyorum. Çünkü istiyorum ki düşüncelerim ve duygularım yalnız bir sınıfa mal edilmesin. Herkes geniş zaman dilimlerinde düşünmeye ve hissetmeye bir dakikacık zaman ayırsın.

Bizlerin insanlarız. Bizler bu dünyanın çocuklarıyız. Belki hepimiz sabahları yataklardan farklı umutlar ve özelemlerle kalkıyoruz. Belki kimimiz kahvaltısında sıcak bir çayı özlerken, kimimiz balık ekmekle burnumuzu kıvırıyoruz. Kimimiz otobüste, kimimiz okulda, tiyatrodan, fabrikada, sokaklarda, kimimiz Mercedeslerde, güzelik salonlarında... Belli ki herkesin, yaşadığı dünya üzerindeki görüşleri birbirinden çok farklı. Diyeceksiniz ki peki bizi birbirimize bağlayan, her şeyi rağmen ortak olanaymıznı? "YÜREKLERİMİZ." Hepimiz bir yüreğe sahibiz. İşte tek ortak yanımız bu. Kimi yürekler incecik bir zarla çevrili, içine her türlü duyguyu alabilecek kadar geniş, kimi yürekler ise mahpus duvarı

kadar soğuk ve düzensiz. Ama ikisi de tüm olumsuzluklara rağmen hayata karşı direnir. İkisi de insanları bu dünyada ayakta tutabilmek için var gücüyle çalışıyor ta ki atışlar zamana yenik düşene kadar... Size kalın duvarlı, tel örgülü yüreklerden bahsettim. Sizler inanıyor musunuz bir bebeğin tazecik, minicik yüreğinin tel örgülerle çevrildiğini, inanıyor musunuz bir bebeğin dünyaya donuk bakışlarla göz kırptığını... İnanmayın arkadaşlar, inanmayın. Size bebek yüreğinin hikâyesini anlatayım isterseniz. Bebek yürek ilk önce anne yüreğinin himayesindedir. Annenin içinde onun sözünden hiç çıkmaz. Ona tempo tutar gibi o da başlar minik minik atmaya. Ama o kadar sabırsızdır ki yeni yürekler tanımak ister, yeni yüreklerle konuşmak ister. Bebek yüreğin karnı acıktır, sevgi ister, anne yürek elin-

den geldiği kadar besler bebek yüreği. Ama artık o dayanamayıp hayata sıcağı bir merhaba der. Siz onun vıyıkladığına bakmayın, içindeki yürek kıs kıs gülmektedir hayat karşısında. Bebek yürek büyür. Ama bebek yüreğinin yanında kimse olmaz, karnı acıktır sevgi bulamaz. Bebek yürek atışlar arasında yalnızdır artık. Sesi de kalınlaşır kendi gibi, tok bir sesle vurmaya başlar "GÜM, GÜM!" Durmadan başka yüreklerle açılmaya kalkışır, ama kimse ona sevgisini vermek istemez. Bebek yürek büyüyüp delikanlı olduğu zaman açık olur. Kız yürek tazeciktir. Ama bizim delikanlı yüreği hiç yüz vermez. Delikanlı yürek artık boşluktadır. Her gün atsam mı, atmasam mı diye düşünür ve her tersleştiğinde sonra yalnızlığı karşı bir duvar örmeye başlar sevgiden, bir daha söz bile etmez. Yaşamdan elini ayağını çeker. Duvardan sonra çevresini, tel örgüyle çevirir ve donuk donuk atmaya başlar. Gördünüz mü bebek yüreğe neler oldu hiçbir suç yokken? İşte iki yürek arasındaki fark yalnız bu kadardır. Yüreklere sevinin hiçbir zaman susturulmaması dileğiyle.

Üzümlü / İstanbul